

Τέσσερα ποιήματα από την ποιητική σύνθεση «Οικογενειακό άλμπουμ»

Προχωρώντας

Κάθε σπόνδυλος είν' ευλογία
Νιώθω ευγνωμοσύνη κατηφορίζοντας
απ' τον έναν στον έναν.
Όταν πια έχω τελειώσει
συνταιριάζεις τις ευλογίες μου
με τις δικές σου σηκώνοντάς με
στην πλάτη σου.
Στις ράχες μας αρέσουν τα γρανάζια
μαζί να συναρμόζονται
για να αποκτούν ορμή.

Μοναχική η σάρκα μόνο
όταν δεν έχει τρόπο να μάθει
πού τελιώνει
κι πού αρχίζει του άλλου.

Απερίμητος

Το έλατο έχει το ίδιο μέγεθος και σχήμα
γεμάτο στο κάτω μέρος, στρογγυλό στο πάνω μέρος.
Η σκιά του πέφτει στο χιόνι.
Τα σύννεφα τρέχουν. Το φεγγάρι ακίνητο.
Αν το δέντρο μπορούσε να κινηθεί, θα ψήλωνε μέσα μου.

Μου είναι γνώριμο αυτό το έλατο.
Ξέρω πώς απλώνονται τα κλαδιά του.
Το φεγγάρι και η ακινησία είναι μόνο η μισή ιστορία.

Άλογα

Τα ζώα δεν μου ανήκουν.
Μ' επισκέπτονται και μου λένε πράγματα
που πρέπει να ξέρω και μετά φεύγουν
σαν άλογα που χώνουν τη μουσούδα τους στ' αυτί μου
και με σπρώχνουν πέρα
προς την οδό Nassau.

Είμαστε ο άνεμος, μαλλιά
και χαίτη που πετά.
Η έφιππη αστυνομία
μοιάζει έκπληκτη καθώς βλέπει
άγρια άλογα να μ' έχουν στην πλάτη τους
σαν να αγαπούν εμένα, μόνο εμένα.

Όταν εξαφανιστούν
απομένω με τους
υπόλοιπους πεζούς
σπρώχνοντας για ν' ακούσω
την τραχιά προφορά σου
καθώς πουλάς τηνπραμάτεια σου.

Βρίσκεσαι μπροστά
από ένα μεσιτικό γραφείο.
Η μητέρα σου δουλεύει εκεί.
Γιατί τα άλογα ταξιδεύουν
σε λάθος κατεύθυνση;
Γιατί με παίρνουν μακριά;

Ξύπνημα
με άλογα στο μυαλό μου –
ο τρόπος που κινήθηκαν και μ' έκαναν να κινηθώ –
αναρωτιέμαι αν αυτό εννοείς
όταν λες ότι ονειρεύεσαι
να μου κάνεις έρωτα.

Τα *horses*
δεν είναι *whores*
αλλά προφέρονται παρόμοια
από τους μέριγκανς.
Τα ζώα μάς λένε τι θέλουμε
όταν δεν μπορούμε να το έχουμε.

Ιστορίες φαντασμάτων

Χθες βράδυ ονειρεύτηκα
να σου κάνω έρωτα.
Στριφογυρνούσα
μισοξύπνια
κι έγειρα να σε φιλήσω,
να σου χαϊδέψω τα μαλλιά,
να σου θωπεύσω το στήθος
αλλά τρόμαξα
βρίσκοντας κάποια άλλη εκεί.

Το κατάλαβα
όταν άγγιξα το στήθος της
μικρότερο απ' το δικό σου,
διαφορετικό στο άγγιγμα μου.
Ανησύχησα
Φώναξα τ' όνομά σου
και μετάνιωσα
που δεν ήσουν εκεί
να πάρεις τη θέση της

[Για την Κάρεν Βαν Ντάικ βλ. και *Χάρτης* ([#56](https://www.hartismag.gr/hartis-56/biblia/allonwn))]

Moving On

Each vertebra is a blessing.
I count mine as I roll down
one by one.
When I am done
you match my blessings
with your own lifting me up
onto your back.
Our spines like gears
click together
to gain momentum.

Flesh is only lonely
when it has no way of knowing
where it ends
and someone else begins.

Uncircumcised

The fir tree is the same size and shape
full at the bottom, round at the top.
Its shadow falls across the snow.
The clouds race by. The moon is still.
If the tree could move it would grow tall inside me
I know that fir. I know how its branches spread.
The moon and stillness are only half the story.

Horses

Animals do not belong to me.
They visit me and tell me things
I need to know, then leave
like horses that nuzzle at my ear
and move me forward
down Nassau Street.

We are the wind, hair
and mane flying.
The mounted police
seem surprised to see
wild horses carrying me
as if they love me and only me.

When they disappear
I'm left with the rest
of the pedestrians
jostling to hear

your strong accent
as you sell your wares.

You're in front
of a house for selling homes.
Your mother works there.
Why do the horses travel
in the wrong direction?
Why do they take me away?

Waking
with horses on my mind –
the way they moved and made me move –
I wonder if this is what you mean
when you say you dream
of making love to me.

Horses
are not whores
but they sound alike
in merigan.
Animals tell us what we want
but cannot have.

Ghost Story

Last night I dreamt
of making love to you.
I actually stirred
in semi-wakefulness
and lent to kiss you,
stroke your hair,
caress your breast
but I was startled
to find another there.

I realized
when I touched her breast
smaller than yours,
different to my touch.
I worried
I spoke your name
and regretted
you were not there
to take her place.